

NO-NONSENSE HAVENVISSEN

Met havenbaron Eric van Otterloo

Vergeet topelastiek, schrap die flinterdunne onderlijnen en laat je dertien meter vaste hengel lekker thuis. Bij de wintervisserij in de havens volstaat een simpele no-nonsense aanpak. Eric van Otterloo laat in zijn thuishaven Harderwijk zien dat gekke fratsen niet nodig zijn om flink uit te kunnen pakken met de vangst.

TEKST EN FOTOGRAFIE JORAN BAL TEKENING STEPHAN SIEPERMANN

Waarom moeilijk doen als het ook makkelijk kan? Dat is het motto van Eric van Otterloo als hij 's winters vist in een van de vele havens die ons land rijk is. "Mensen maken het vaak veel te ingewikkeld. De winterse havenvisserij is een simpele visserij, houd het daarom ook simpel." De basis van zijn aanpak is dan ook even eenvoudig als logisch. "Het doel is zoveel mogelijk vistijd, dus moet de haak zich ook zoveel mogelijk

in het water bevinden – alleen dan kun je vis vangen. Het is dus zaak om ervoor te zorgen dat je alles op orde hebt en geen tijd verspilt." Deze centrale boodschap komt in alle facetten van zijn visserij terug. Niet verwonderlijk aangezien Van Otterloo een fanatiek wedstrijdvisser is.

DONKER GEKLEURD
Voorn is de vis waar Van Otterloo zich bij de havenvisserij op richt. "Deze soort profiteert

van het helder wordende water. De voorstand op de Randmeren is dan ook duidelijk opgeleefd, wat onder meer resulteert in grotere vissen. In de winter kruipt de voorn in de diepe zandwingaten op het meer of trekken ze de havens in op zoek naar beschutting en warmte." Vanwege het al genoemde heldere water kiest hij voor donker voer. "Licht gekleurd voer maakt dat de vis teveel tegen de bodem afsteekt en een doelwit wordt voor

Donker voer is voor de wintervisserij in de havens essentieel.

roofvis. Daarom gebruik ik een speciaal door Sensas ontwikkeld voer dat van binnenuit is gekleurd. Daardoor is én blijft het donker, ook als het enkele uren in het water heeft gelegen."

SECUUR PEILWERK

Voordat er een zestal voerballeten te water gaat, heeft hij zijn stek middels minutieus peilwerk in kaart gebracht. Daarvoor gebruikt Van Otterloo een peilloodje waar de haak onderaan in wordt geprikt. "Op die manier zorg je ervoor dat je altijd met een op de bodem staande haak vist. Bij andere typen peillood, bijvoorbeeld met knijpertjes, mis je die nauwkeurigheid en scheelt het toch al snel een paar centimeter. Omdat je niet precies op de bodem vist, vang je zo minder snel de grotere vissen." Op zijn stek aan een loskade staat er zo'n 3,5 meter water. "Dat is voor dit deel van de haven behoorlijk diep. De reden is dat vrachtschepen die op deze plek keren 'schroefgaten' maken. Overigens heb ik bij het peilen al gevoeld dat hier vis zit."

Dit water staat in de VISpas

'BAARSPROBLEMEN'

Zoals in de tekst aangegeven is het Van Otterloo niet te doen om (kleine) baars. Daar scoor je tijdens wedstrijden immers niet mee. Mochten de baarsjes toch hardnekkig op de voerplek aanwezig blijven, dan wil het brengen van een voerballetje nog wel eens helpen. "Normaal gesproken voer ik tijdens het vissen geen ballen voer meer bij. Daar verjaag je de vis, die op casters en hennep aast, alleen maar mee. Toch kan een voerballetje in de hiervoor geschetste situatie helpen om de witvis weer naar je stek te lokken." Hartje winter zou je ook nog kunnen proberen om baars uit te sluiten door met deeg te gaan vissen. "Maak hiervoor een deegje op basis van witbrood, gekookte aardappel en boter. Een smaakje is niet nodig: hoe simpeler, des te beter."

STEK OPSTARTEN

De vis reageert bijzonder snel op de aan de haak geprikte kleine maden (pinky's). Binnen enkele minuten belandt het eerste voortje in het leefnet. "De eerste vangsten zijn vanwege de pinky's doorgaans niet groot van formaat, maar ik begin bewust met deze aasoort om de stek op gang te brengen. Het is echter wel oppassen dat je geen maden voert, want daar komt voornamelijk kleine baars op af. Die zijn vanwege de geldende minimummaat voor mij als wedstrijdvisser niet interessant – ondermaatse baars mag niet in een leefnet worden bewaard." Als er twee mini-baarsjes boven zijn gekomen, schakelt Van Otterloo dan ook over op een caster aan de haak. Die voert hij, samen met gekiemde hennep, vervolgens ook als los aas bij.

RITME OPBOUWEN

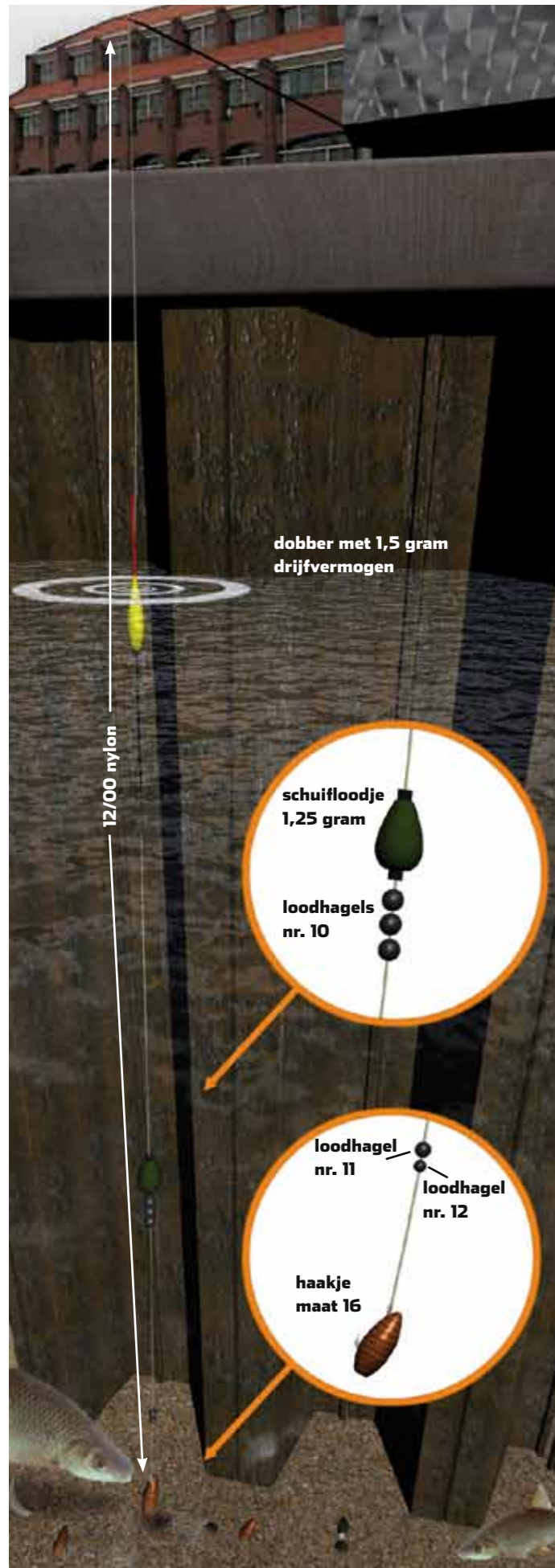
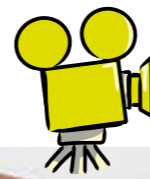
Dat gebeurt bovendien in een vrijwel constant ritme. "Bijvoeren tijdens het vissen is heel erg belangrijk. Het hoeft echt niet veel te zijn, een paar vingers is voldoende, maar moet wel met zeer grote regelmaat worden gedaan. Je moet een ritme opbouwen zodat de vis geïnteresseerd en actief blijft." Dit betekent dat je niet te

zuinig moet zijn: anderhalve liter casters en even zoveel hennep is een mooie hoeveelheid. "Als het lekker loopt, wil je natuurlijk niet zonder aas komen te zitten." Tip van Van Otterloo: "Doe de casters en hennep in aparte bakken. Soms kunnen de baarsjes ook niet van casters afblijven. Dan is het zaak om minder of geen casters en meer hennep op de stek te brengen."

BLIJF VARIËREN

Bijvoeren is trouwens een fluitje van een cent omdat zijn stek niet ver uit de kant ligt. "Ver weg vissen is in havens vaak niet noodzakelijk. Daarom vis ik nu met een carbonhengel van vijf meter lang en voer ik op een afstand van vier delen lengte. Dan weet ik zeker dat ik altijd achter de voerplek kan vissen. Het wil nog wel eens voorkomen dat de vis achter het voer gaat liggen." In deze sessie is juist het tegenovergestelde het geval: door iets dichter op het voer te gaan vissen, komen er in plaats van baarsjes wat grotere en dikkere blankvoorns boven water. "Zo zie je dat je moet blijven proberen en variëren. Op die manier kom je er vanzelf achter wat die dag dat jij zit te vissen goed werkt."

Bouw bij het bijvoeren van aas een ritme op en zorg ervoor dat je niet voorbij, maar juist voor de dobber mikt.

ZONDER TOPELASTIEK

Van Otterloo vist 's winters in ieder geval altijd zonder topelastiek. Daar geeft hij drie redenen voor. "Allereerst kan ik zo snel mijn lijn verlengen als de vis achter de voerplek gaat liggen. Je maakt het top-rubbertje los, wikkelt wat lijn

van de kikker, zet het zaakje weer vast en kan verder vissen. Een nieuw elastiek aanzetten is heel wat meer werk; dit scheelt dus tijd." Ook ondervang je zo dat het elastiek vastvriest als het echt koud is. "Je hengeltop steekt altijd wel even in het water tijdens

het vissen. Dat die bevroert is voor mij geen punt, maar met elastiek heb je een probleem. Dat moet je weer lostrekken, zodat de montage verzwakt. En tenslotte weet je met vast nylon ook altijd precies hoe lang de lijn is. Dat maakt het gemakkelijker om de vis naar het landingsnet te dirigeren dan wanneer een (zware) vis het elastiek ver uitrekt. Het gebeurt me overigens zelden dat ik vis verspeel omdat ik geen elastiek gebruik."

SNELLER ZINKEN

Vis verspelen is nu echter helemaal niet aan de orde. Er zit zoveel kleine en gretige vis, dat het aas bijna niet de kans krijgt om naar de bodem te zakken. "In zo'n situatie kun je gerust een zwaardere dobber pakken – afhankelijk van de waterdiepte ter plaatse vis ik met slanke pennen (die geven minder weerstand) met

een drijfgewicht van 0,5 tot 2 gram. Dit zorgt dat het aas sneller zinkt en kleine vis minder kans krijgt." Om iets selectiever op grote vis te mikken, besluit Van Otterloo een maïskorrel aan een grotere haak (maat 14 in plaats van 16) te prikken. "Normaal gesproken doe ik dat 's winters nooit omdat het langer duurt voordat de vis het aas pakt. Het tempo gaat er dan dusdanig uit dat dit voor mij geen nut heeft. In die tussentijd kun je ook drie vissen vangen."

Dat blijkt als hij weer overstapt op casters. In een vlot tempo vangt hij weer tal van voortjes. "Loopt het lekker, dan is het mogelijk om in vier uur tijd twee- tot driehonderd vissen te vangen. Met zo'n vijftien kilo vis sla je in een wedstrijd ook geen slecht figuur – en heb je als recreatief visser een prima dag." ◀

Bij de winterse havenvisserij heeft Eric standaard twee hengels klaarliggen. Een met een dobber van 1,25 gram en 10/00 nylon (zijn startset) en een met een pen van 1,5 gram en 12/00 lijn voor als er iets minder verfijnd kan worden gevestigd. Aan beide sets vist hij met een haakje maat 16, de standaardhaak voor zijn wintervisserij. Opvallend detail is dat Van Otterloo door en door, dus zonder onderlijn, vist. "Dit is sterker omdat je op deze manier drie knopen mist. Bovendien is de kans dat je montage in de knoop raakt zo ook minder groot; dat scheelt weer mogelijk tijdverlies. Het is wel zo dat een nieuw haakje aanknopen wat meer tijd kost, maar dat kleine ongemak neem ik op de koop toe." De loodzetting bij een pen van 1,5 gram is als volgt: op ongeveer een meter van de haak komt een schuifloodje van 1,25 gram, daar vlak onder drie loodhagels nr.10 bij elkaar en op zo'n vijftien centimeter van de haak nog een loodje nr.11 en nr. 12 tegen elkaar aan geplaatst. "Die laatste twee schuif ik al naar gelang het aasgedrag van de vis heen en weer. Bijten ze moeizaam, dan schuif ik ze uit elkaar zodat de aasaanbieding natuurlijker overkomt."

Laat je stek na afloop van je vissessie netjes achter zodat het visser er ook in de toekomst toegestaan blijft.